
Orzecznictwo Sądu Najwyższego w sprawach adwokackich

Palestra 16/5(173), 72

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ORZECNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO
W SPRAWACH ADWOKACKICH

UCHWAŁA SĄDU NAJWYŻSZEGO

z dnia 30 września 1971 r.

(III CZP 60/71)*

Przedsiębiorstwu, w imieniu którego radca prawny podpisał pozew i złożył pełnomocnictwo, przysługuje wynagrodzenie za prowadzenie sprawy w wysokości przewidzianej w trybie o wy-

nagrodzenie adwokatów. Okoliczność, że radca ten nie występował przed sądem i nie składał dalszych pism procesowych, może mieć wpływ na wysokość przyznanego wynagrodzenia.

* Opublikowana w OSNCP 1972, nr 3, poz. 48.

ORZECNICTWO WYŻSZEJ KOMISJI
DYSCYPLINARNEJ

ORZECZENIE

z dnia 4 grudnia 1971 roku

(WKD 41/71)

Adwokat, który stawia się na rozprawę sądową lub do podjęcia jakiegokolwiek czynności zawodowej w stanie nietrzeźwości, narusza w sposób poważny swoje obowiązki zawodowe i godność zawodu. Stan taki nie da się pogodzić z prawidłowo pojętym interesem społecznym.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 1971 r. sprawy dyscyplinarnej adw. AB na skutek odwołań obwinionego, Rzecznika Dyscyplinarnego i Prokuratora Wojewódzkiego od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej Izby Adwokackiej w X z dnia 12 czerwca 1971 r. KD 5/71, na podstawie § 43 pkt 2, § 54 ust. 2 lit. b, ust. 3, § 55

ust. 1 i § 47 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.XII.1964 r. w sprawie postępowania dyscyplinarnego przeciwko adwokatom i aplikantom adwokackim (Dz. U. z 1965 r. Nr 2, poz. 7),

1. zmieniła zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że wymierzyła obwinionemu adw. AB karę dyscyplinarną zawieszenia w czynnościach zawodowych na okres lat dwóch, zaliczając na jej poczet okres tymczasowego zawieszenia od dnia 27.I. 1971 r.;
2. obciążyła obwinionego kosztami postępowania w formie opłaty zryczałtowanej w kwocie złotych 1 200 za drugą instancję.